

Silva rerum

Silva rerum (łac. las rzeczy) to zbiór wiadomości albo utworów różnego rodzaju. W Polsce XV i XVI w. była to księga domowa bądź rodzinna, w której zapisywano rozmaite zdarzenia, także polityczne, wiadomości, dokumenty różnej treści, mowy sejmowe, weselne, pogrzebowe, wiersze, satyry, daty ważniejszych wydarzeń, rachunki, anegdoty, sentencje, przepisy, porady domowe i ciekawostki. Zachowane w rękopisach albo wydane drukiem stanowią bezcenne źródło informacji o życiu i obyczajach dawnej Polski. Profesor Andrzej Kierzek we wstępie do swej książeczki *Silva rerum medicarum veterum* pisze: „to wiele licznych i barwnych drobiazgów i ciekawostek z drugiej połowy tak niezmiernie ciekawego XIX stulecia oraz z pierwszych dekad XX wieku”. Dzisiaj kolejna część. AB

Silva rerum medicarum veterum

Ilu stuletnich jest na świecie? W lipcowym zeszycie czasopisma „Deut. Rundschau f. Geographie u. Statistik” zamieszczono następujące ciekawe wiadomości co do liczby stuletnich. W Niemczech z 56 milionów mieszkańców żyje 778 stuletnich; w Francji (39 milionów) 213, w Anglii tylko 146, w Szkocji 46, w Szwecji 10, w Norwegii 23, w Belgii 5, w Danii 2, w Hiszpanii 401. W Szwajcaryi podobno niema ani jednego mieszkańca stuletniego; w Serbii, liczącej tylko 2½ miliona mieszkańców (a więc o ½ mil. mniej od Szwajcaryi) żyje ich aż 575.

Najstarszą obecnie żyjącą osobą ma być pewien brazylijczyk Bruno Cotrin (w Rio de Janeiro), liczący 150 lat.

„Zdrowie” 1903, XIX, 110

Jeden z lekarzy wiedeńskich zaskarżył pacjentkę swoją o zapłacenie honorarium lekarskiego. Zastępca pozwanej powołując się na rozstrzygnięcie najwyższego trybunału, mocą którego do ponoszenia kosztów leczenia kobiety zamężnej obowiązany jest małżonek, żądał oddalenia skargi. Sąd nie przychylił się do tych wywodów adwokata i skazał pozwaną na zapłacenie honorarium. W motywach wyroku podniósł sędzia, że wprawdzie kobieta zamężna, która z własnych środków opędza kosztu leczenia, ma prawo żądania zwrotu tych kosztów od swego małżonka, jednakże wobec trzeciego wierzyciela tj. lekarza, odpowiedzialną także jest i osoba, która się u niego leczyła. W wyroku czytamy jeszcze i tę uwagę, że ustawa zabrania lekarzowi przed objęciem leczenia omawiać szczegółowo sprawę honorarium, a nadto jest zupełnie wykluczone, aby lekarz

przed rozpoczęciem leczenia informował się o stosunkach familijnych chorego.

„Lwowski Tygodnik Lekarski” 1906, I, 222

Gazette hebdomadaire podaje myśl dr. MOSERA by upowszechnić noszenie przy sobie rodzaju ołówka latwo palnego który po zapaleniu stanowi żegadło odpowiednie do kauteryzacji ran z ukąszenia i t. p. Przepis jest następujący: 1 uncya sproszkowanego węgla, 1 drachma saletry, 4 skrupuły żelaza.

„Medycyna” 1883, XI, 48